

SIEMENS

Baltimore Aircoil

Engineering Excellence in Heat Transfer Equipment

www.BaltimoreAircoil.be

AGFA

HOGESCHOOL VOOR WETENSCHAP & KUNST

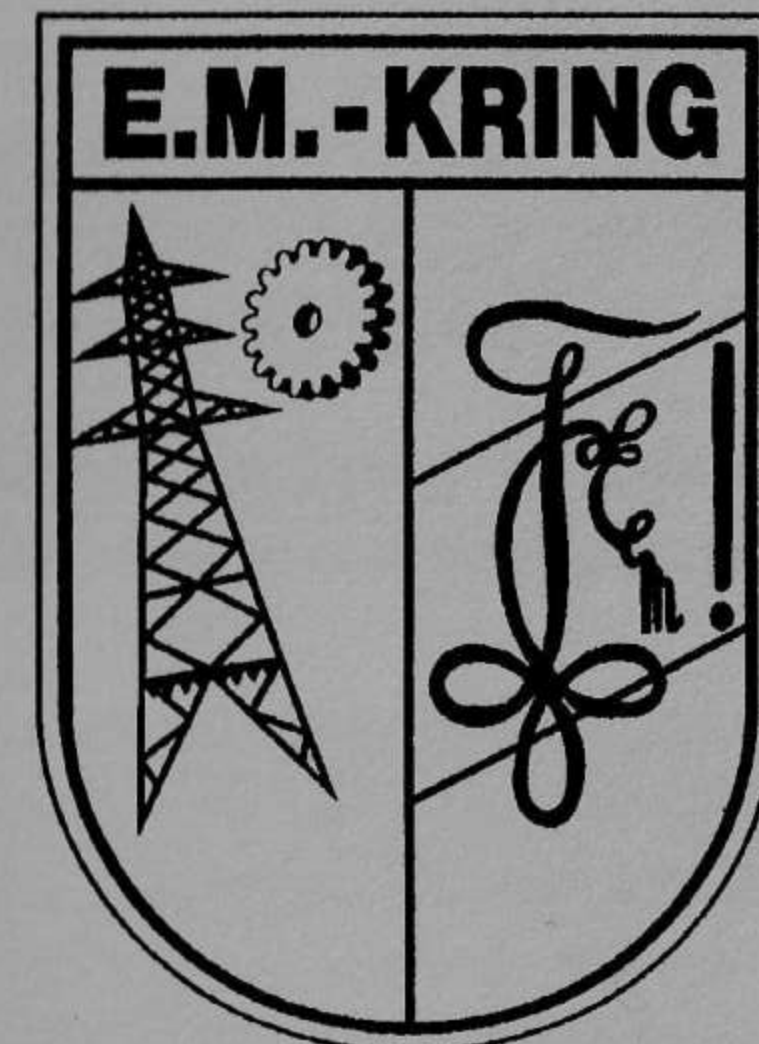
DE NAYER INSTITUUT

SO- en VVO- en VZW

Lot de volgende

Het EMmertje

(toch wel een beetje felbegeerd)

Gemiddeld 2,4-maandelijks boekje voor den EM in elkaar geflansd door den redactor

Goedemorgen, goede... ge kent dat onderhand al wel

Ziehier onze recentste poging iets zinnigs op papier te zetten. Met nog minder dan 4 (les-)weken te gaan, begint het schooljaar zo stilaan op zijn einde te lopen. Den EM gaat echter stevig door tot het allerlaatste. Momenteel zijn het, zoals ge wellicht weet, electorale tijden, eigenlijk zelfs in het kwadraat, alhoewel de verkiezingen van 18 mei meer dan volledig overschaduw worden door de praesidiumverkiezingen in week 34. Ter gelegenheid van de verkiezingen staat er in dit EMMertje een beschrijving van de verschillende functies door de personen die die functies op dezen moment uitoefenen. Verder vindt ge in dit boekje de klassieke mix van harde, waarheidsgetrouwe verslaggeving en sappige rioolliteratuur van het allerlaagste niveau (we zeggen echter niet wat echt is en wat roddels).

Waren er op het EM – weekend na de weekendcantus mensen die « in pain » waren ? Was t'eten een beetje te vreten ? Hebben we de eer van den EM kunnen verdedigen op de EME-cantus. Hebben de praesidiumleden die niet vooraan dienden te zitten daarvan wijselijk geprofiteerd ? Is de R@f meer dan 5 keer in den bak gemoeten ? En zo ja, was dit dan om ideeën op te doen voor de Vrindica-cantus ? Wat vond onzen spocul van die cantus, en

heeft die laatste den EM succesvol kunnen maken bij de Volleybal ?

Omwille van voornamelijk eindwerkperikelen van de vierdejaars is dit boekje iets dunner dan gebruikelijk. Ge zult trouwens toch amper tijd hebben om het te lezen omwille van de campagnes. Bovendien heb ik mij voorgenomen om ervoor te zorgen dat volgende editie de dertig bladzijden vlot overscheid.

*Den redactor,
Jan*

Hallo iedereen,

Het zit er bijna op. De eindwerken zijn binnen, de eerste terrasjes al lang gepasseerd en de vakantie in zicht. Maar! Eerst valt er nog vanalles te beleven. We spelen de **FINALE VOLLEYBAL**. Tegen wie is nog niet bekend, maar winnen zullen we (heeft den Beckx ons beloofd bij zijn verkiezing). Dan is er het galabal van het Verbond, zelfde lokatie als vorig jaar: Salons Van Dyck in Mechelen. Voor meerdere details, zie de affiches op school. Daarna is er de verkiezingscantus waar de helft van het praesidium voor volgend jaar reeds verkozen wordt. Kom zeker een kijkje nemen, of stel je zelf kandidaat, liefst met wat campagne, da's altijd tof. Er is het laatste EM-café, met afscheid van het huidige en voorstelling van het nieuwe praesidium. We gaan nog eens paintballen en tot slot brouwerij Het Anker bezoeken, speciaal in een verlengd weekend, zodat de werkende mensen ook meekunnen. Daarna zit ons jaar erop en zal het volgende praesidium met een hoop activiteiten aankomen. Verder vind je in dit boekje verslagen van de voorbije activiteiten, voorstelling van de te verkiezen functies en een beetje ontspanning van onze redactor. Tot op de volgende activiteit,

Frauke
Senior 2002-2003.

Eén ding is zeker...

Voor diegene die het nog niet weten het is feest ten huize EM-kring en dan zeker voor mij, we zitten in de finale!

De weg was lang, maar de inzet eens zo groot. Het lijkt me duidelijk; we zijn superieur. In de voorrondes hebben we ons zeer goed kunne vermaken met de toch wel lachwekkende tegenstand, alleen mereta heeft het ons de tweede set effe moeilijk gemaakt maar alleen omdat wij hen punten gunden en zij hieruit moed putten. Het was dus een plezier om toch nog die laatste set te pakken met overtuigende 25-23 cijfers. Laat ons zegge dat we onze supporters, die enkele dan, een spannende ontknoping wilden geven. Het is geluk!!

Dan de halve finale: Een confrontatie met de tweede beste club van St-Kat-Waver. Eve goed een lachertje, sorry voor de EM-mers die van hodena lid zijn, mor waar was de tegenstand?! Het zal ni aan de supporters van hodena gelegen hebben want die hebben goed hun best gedaan, ze moeten alleen nog effe leren sportief te zijn. Het is dus donderdag 8mei finale volleybal om 21.30 in Leyland, den tegenstander is nog niet bekend, het heeft ook zo geen belang, we winnen toch. Mensen ik roep op om te komen kijken want onze supporters zijn niet talrijk en dit voor een ploeg die nog geen set heeft afgestaan!

Eén ding is zeker, den EM wint den beker!!!!

Praeses en lustrumpraeses,

Zoals de meesten onder jullie al wel zullen weten, is het volgend jaar een lustrumjaar voor den EM. Jawel, wij bestaan 40 jaar en dat zal iedereen geweten hebben.

Een lustrumjaar wordt uitgebreid gevierd gedurende 1 week tijdens het jaar. Dan is er een cantus en een galabal, en nog een hoop activiteiten die door het volgende praesidium zullen georganiseerd worden. Daarvoor krijgt de praeses hulp van een lustrumpraeses, die vooral voor die week verantwoordelijk is.

Natuurlijk doet die niet alles alleen, net zoals de praeses samenwerkt met een heel praesidium. Het hele praesidium werkt samen om het ganse jaar en die week tot een succes te maken. Maar de lustrumpraeses zal zo'n beetje instaan voor de opvolging van al de zaken die dienen in orde gebracht te worden voor die week.

De taak van de praeses bestaat erin om met een gans praesidium, een jaar vol activiteiten te organiseren, voor elk wat wils, zodat je zoveel mogelijk volk kan bereiken.

Je volgt een beetje op dat alles gebeurt zoals op vergaderingen is afgesproken, je mag telkens tekstjes schrijven voor de boekjes, praesesvergaderingen bijwonen, en cantussen leiden. Vooral dat laatste kan best wel leuk zijn.

Tijdens zo'n jaar praesidium leer je heel veel volk kennen, heb je veel plezier, doe je heel veel (soms zoveel dat je ouders zich afvragen of je nog wel thuis woont), leer je heel veel en krijg je er een paar goei vrienden bij. Het is zeker aan te raden om op te komen voor een functie die je wel ligt en die je graag zou doen, want het is nu de moment en later kan je er alleen maar spijt van hebben dat je het nooit gedaan hebt. En zo ken ik er wel een paar. Dus, aarzel niet en ga ervoor!

Frauke

Senior 2002-2003.

Em-weekend

Vrijdag avond zo rond een uur of zes vertrokken we met de harde kern met de trein richting Spa. Gepakt en gezakt, voorzien van het nodige bier en natuurlijk niet te vergeten, met het schild. Onderweg zat de sfeer er al goed in. Aangekomen te Spa besloten we maar om Frauke te bellen dat ze ons met de camionet kwam halen aan het station, het was nie echt ver, maar met al die bagage... Nadat iedereen zijn kamer gevonden had en na een lekker bord verse soep vertrokken we voor de dropping. Het vertrekpunt vinden bleek al een hele opgave te zijn. De weg die overdag zo duidelijk leek, was 's nachts onvindbaar. Alle wegen lijken dan ook op mekaar. Na een paar keer langs het zelfde punt gepasseerd te zijn (wat ook deels mijn schuld was), vonden we dan toch de juiste weg. Op het vertrekpunt aangekomen bleek al snel dat er een paar kleine foutjes in de wegbeschrijving gekropen waren. TOEVAL??? We besloten dan al snel om onze eigen weg te zoeken, en dat lukte nog ook. Er waren mensen die iets minder geluk hadden. Frauke en de Vertomme zijn dan ook hopeloos op zoek gegaan naar 2 verloren zielen die zonder lamp en zonder plan hun groep verloren waren. Uiteindelijk kwam iedereen terecht (die 2 hebben zelf de weg nog gevonden). Voor het slapen werd er nog wat nagepraat en een bierspel gespeeld waar sommige mensen de dag er na nog wat last van hadden.

De volgende morgen moest iedereen vroeg uit zijn bed (rond 8u). De Jos had een stevig ontbijt klaar gemaakt zodat iedereen er sterk opstond. Zaterdag stond er een wandeling op het programma. Ikke, de Vertomme en de Vosse vertrokken met de camionet (Waar iets aan veranderd was, maar wat???) naar de controlepost waar de verschillende groepen, bij aankomst, eerst een paar opdrachten (eier werpen, hindernissen parcours, schoenspringen,...) moesten uitvoeren voor da ze eten kregen.

Niet iedereen bleek zo goed te zijn in kaartlezen met als resultaat dat er weer alternatieve routes werden uitgestippeld. De weinigen die de wandeling volledig volgens plan gedaan hadden wisten te vertellen dat het echt de moeite was. Voor het avondeten (een zalig 4 gangen menu) werd er nog wat gevoetbald en gevolleybald. Tegen een uur of 8 verzamelde iedereen voor de weekendcantus. Frauke vloog er zo als altijd weer goe in. Naar al oude gewoonte is deze cantus ook het moment da ze de vice is op de rooster leggen, en jawel dees jaar was het niet anders. De Jos dee goe zijn best (en ik denk dat diene camembert hem nog gesmaakt heeft ook). Daarna was het de beurt aan de kenny, die ons weer een aantal nieuwe strafkes leerde (een pint met een ei, ne kattenbak met veel vetzakkerij in, ...). Toen de Jos den hamer kreeg werd alles muis stil (en daar was hem fier op). Hij zorgde weer voor de nodige ambiance met nen Brousse. Na de cantus was er nog een feestje (voor wie nog kon) maar stilaan kropen we allemaal in ons bed.

De zondag morgen stond de Jos nie echt met zijn volle goesting in de keuken. Maar aan de wentelteefjes was het nie te proeven. Voor de laatste activiteit van het weekend, een survival parcours, reden we naar Coö. Na eerst wa gezever met de organisatoren konden we beginnen. Via touwen over een rivier, met uwe kop in't water hangen, een doolhof onder de grond, een nettenbrug en om af te sluiten nog rapellen. Het was allemaal heel tof, maar zo den morgen na ne cantus... 's middags stonden er restjes op het menu, en da hadden we genoeg. Uiteindelijk zijn we rond een uur of 4 allemaal, moe en voldaan, huiswaarts gekeerd. Het weekend zou natuurlijk nie compleet zijn, moeste we nie nog langs de Wachtzaal passeren. Dus zijn we daar nog een laatste pint gaan drinken.

Stas
(Vice Praeses 2002-2003)

Een „second opinion“:

Em-weekend

Vrijdag avond zo rond een uur of zes stapte een bende hooligans de trein op richting Spa, de knieën kreunend onder het gewicht van al dat bier en het schild met veel chance net niet vergeten. Aangekomen te Spa bedacht deze bende dat ze toch eigenlijk te lui waren om te voet naar de verblijfplaats te gaan, „met al die bagage ...“, jaja leg het maar uit. Watjes! Nadat iedereen een plaats gevonden had die nog te vinden was na bijvoorbeeld een cantus vertrokken ze op dropping. „s' nachts is da precies veel moeilijker op uwe weg te vinden...“. Zou da misschien kunnen komen omdat nen doorsnee mens s' nachts veel minder ziet dan overdag, om gewoon omdat men te stoem is, of beide? Diegenen die de weg hadden uitgestippeld hadden bovendien besloten om de gedropten eens goe te kloten. Maar, onkruid vergaat immers niet en een paard (familie van de ezel) ruikt van ver de stal. Om maar te zeggen dat iedereen terecht kwam. Onder het mom van een bierspel werden nog een, of twee, of tien pintjes gedronken, zodat het voor sommigen een waanzinnig moeilijke opgave was om terug in hun bed te geraken.

De volgende morgen werd iedereen werd iedereen op het ondragelijk vroege uur dat acht uur is uit zijn bed gejaagd en verplicht het eten van de Jos op te eten (dat laatste is verzonnen, Jos: een pluim voor de voortreffelijke maaltijden). De Stas, de Verdomme en de Vosse vertrokken met de camionette, die Frauke de dag voordien zowat in de prak gereden had, naar de eerste controlepost waar de uitgemergelde stappers een aantal onmenselijke proeven doorstaan voor ze te eten kregen. Er waren natuurlijk waren er weer een aantal slimmeriken die verloren gelopen waren. En

de Vice maar opscheppen over hoe goed hij die wandeling wel georganiseerd had. Frauke oefende op de cantus nog maar eens om haar ambitie, eerste vrouwelijke dictator in de moderne geschiedenis, waar te maken. Daarna hebben ze de Vice in de pan gehakt dat het niet meer schoon is (vooral de Jos), waarna de Kenny en de Jos ook hun ding eens mochten komen doen.

Een gevolg van de cantus was dat de volgende morgen een aantal mensen de gewentelde teefjes die de Jos klaargemaakt had met lange tanden opat. Voor de laatste activiteit allemaal t'buske in en naar Geel-Coo. Met touwen over een beekske, met uwe kop in ne plas water, door twee gangskes onder de grond lopen, ... Allemaal eel plezant, maar na de cantus stonden de meesten hun oogskes verbazend klein en liep bij sommigen de zin om te spouwen hoog op. Na dit leuke weekend keerde men terug naar huis, de Wachtzaal om meer precies te zijn.

EM -E cantus

Net zoals vorig jaar was er ook dit jaar een EM - E cantus. De aanpak was wel een beetje verschillend t.o.v. vorig jaar: de eretafel bestond uit twee keer een praeses, ne vice en een ab-actis. Elke twintig minuten werd er afgewisseld tussen de twee.

De cantus was best wel een gezellige cantus: de Jos heeft het nog steeds moeilijk met 'prosit senior' te zeggen en krijgt daar telkens een ad fundumke of zes voor eer hij het zich terug herinnert, de meest gehoorde zin was zeker "Gretel, silentium, pintje ad fundum" en de Jeroen, alias de Slak, praeses van den E, heeft zijn drie strafkes moeilijk verteerd.

De cantus was heel tof, zeker een goed idee voor volgend jaar en op naar de volgende!

Frauke

GARFIELD

MOPPEKE

De Amerikanen zijn er eindelijk in geslaagd Osama bin Laden te doden. Aldus komt hij bij Sint-Pieter, die hem stante pede naar de duivel doorverwijst. Opgetogen als hij is, laat de duivel onzen osama kiezen waarmee hij zijn dagen zal doorbrengen in de hel. De duivel stelt hem volgende opties voor.

Eerst komen ze bij de kamer waar Stalin zit terecht, die vuur moet maken om elke gevangene die hij naar Siberië gestuurd heeft te verwarmen.

Osama ziet dat niet zitten.

In de volgende kamer zit Adolf Hitler die voor elke Jood die hij laten vermoorden heeft een grafsteen uit graniet moet kappen.

Osama past ook hier.

In een derde kamer vinden ze Bill Clinton in het bijzijn van Monica Lewinski die een van haar favoriete nummertjes aan het demonstreren is.

'Hier kan ik wel mee leven', zegt Osama.

'Prima', zegt de duivel opgewonden, 'je kan gaan Monica'.

door Jim Davis

Paasfeestje

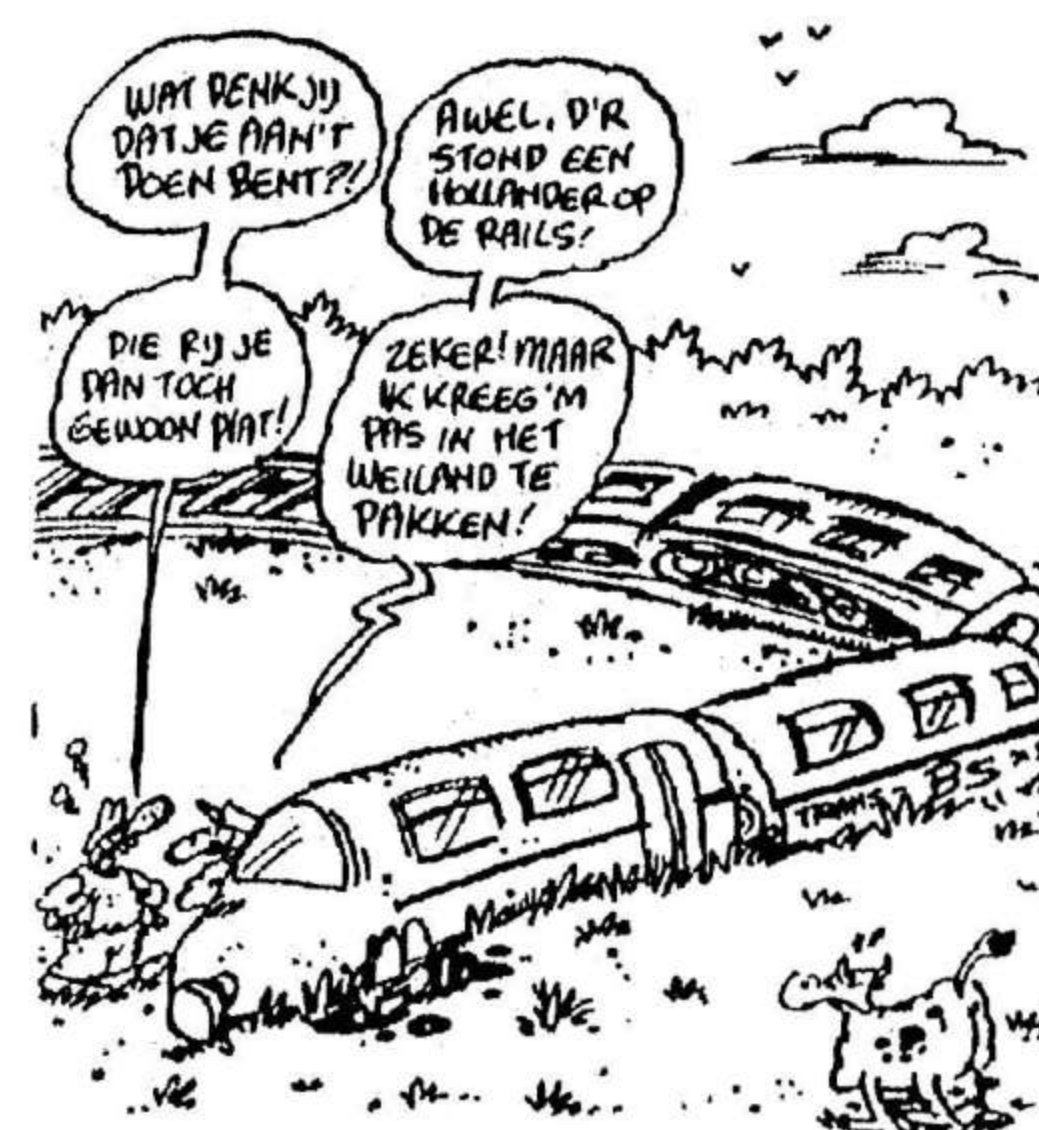
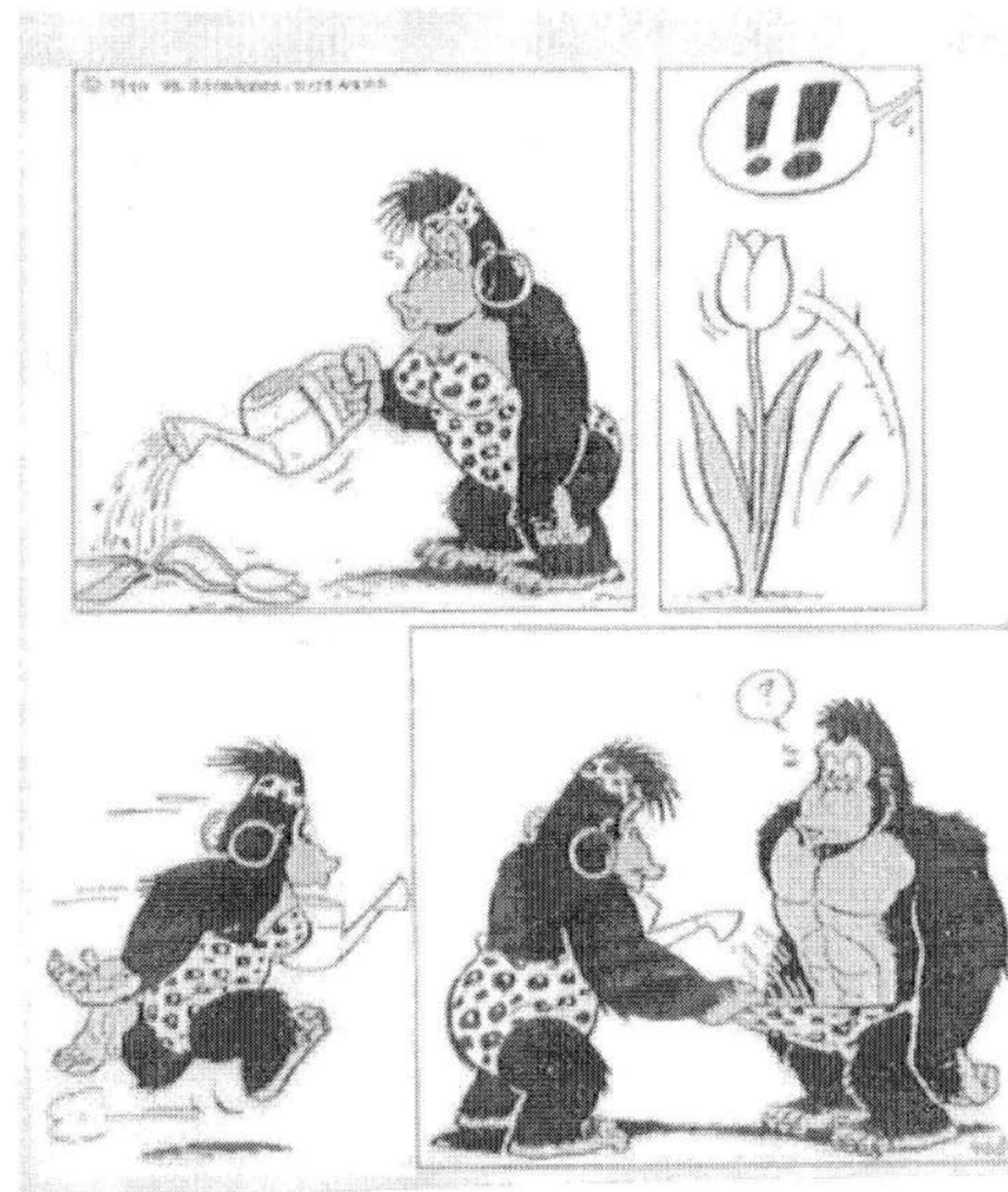
Laatste donderdag voor de paasvakantie, dus was het weer tijd voor de ondertussen welbepaalde paasfeestjes.

Ondanks de (voor sommigen) zware dagen ervoor (vrindicantus) was er toch nog wa volk van den EM te bespeuren. Vooral een aantal ereleden kwamen meefeesten in de wachtzaal. (Tja sommigen blijven student)

En zij hadden gelijk, want zoals steeds zat de sfeer er in de Wachtzaal weer onmiddellijk in. Er werd zoals elk jaar weer veel gedanst, gezongen, gedronken en natuurlijk ook veel gezeverd aan de toog van den Belles. De sfeer zat er weer goe in.

En zo werd het dan weeral een geslaagd feestje dat voor sommigen tot in de vroege uurtjes duurde.

Daisy

Wat zoud jij doen?

Laat ons volgende situatie even voor de geest halen. Het is slecht weer en je zit in uw auto. Je rijdt voorbij een bushalte. In die bushalte staan drie mensen:

- een oud vrouwtje dat heel ziek is,
- een vriend die u ooit het leven redde,
- een knappe jonge vrouw, kortom de vrouw van uw leven.

Maar: je rijdt met een BMW die maar 2 zetels heeft en je kunt dus maar één persoon meevoeren. Je kunt ook niet terugrijden.

Nu is de vraag: wat doet je?

Denk goed na, het gaat hier om wetenschappelijk onderzoek van de bovenste plank.

Als je het oude vrouwtje naar het ziekenhuis voert redt je haar leven.

Als je uw vriend naar huis voert staat je quitte.

Maar dan moet je wel de vrouw van uw leven laten staan!

Het antwoord is: je geeft de sleutels aan uw vriend die dan het oude vrouwtje naar het ziekenhuis kan voeren, en je wacht samen met de jonge vrouw op de bus. Aangezien echter niemand perfect is, zou het ook kunnen dat u geen antwoord hebt: ik rij met mijn auto het oude vrouwtje omver zodat ze uit haar lijden verlost is, pak de jonge vrouw in het bushokje om vervolgens met mijn vriend een pint te gaan drinken in de meest nabije kroeg.

GARFIELD

door Jim Davis

Commilitones,

Ik wil nog even allen bedanken die aanwezig waren op de sponsoravond. Een starter met schuimwijn of fruitsap en daarna de uiteenzetting van Hansen en Pauwels. We waren goed vertegenwoordigd en de aula was beter gevuld dan een gemiddelde les van ethiek (hoewel ik daar nu ook niet volledig over kan oordelen ;-)). Achteraf heeft iedereen zich te goed kunnen doen aan de broodjes en zo werd een geslaagde avond afgesloten, waarvan de aanwezige sponsors heel tevreden waren.

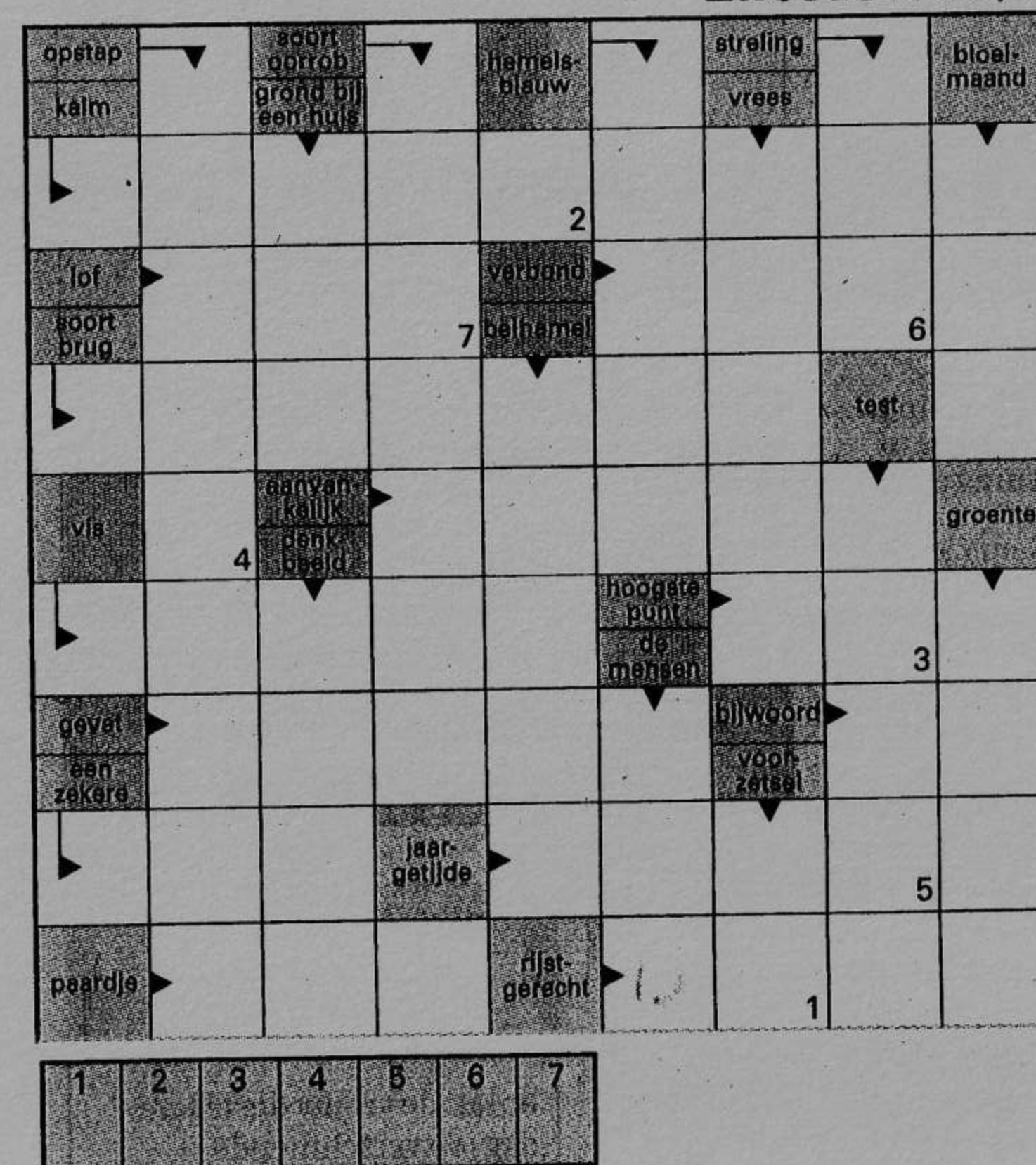
Verder wil ik nog even reclame maken voor de praesidiumfunctie van quaestor. Als quaestor moet je de contacten moet je eerst en vooral de sponsoring verzorgen en de contacten met de sponsors onderhouden. Wanneer je zoveel wilt doen als de EM-kring, zijn sponsors heel belangrijk. Daarnaast verzorg je al de betalingen en zorg je voor de financiële ruggengraat van de kring. Voor al de geïnteresseerden maar één raad, CAMPAGNE!!!

Karl

GARFIELD

Zweeds raadspel

ADOPTEE
ked-nast
ene-lente
re-adrem-er
blik-top
p-eerst-
hebrug-1
ere-unle
vreedsaam
-t-z-a-a-

door Jim Davis

